

A könyv az anyagot négy blokkra osztja: Hiszünk, Ünneplünk, Remélünk és Életünk. Mindegyik rész négy pontot foglal magában. A 16 egység alapjában véve egy 16 órás tanfolyamot alkot. A plébános vagy csoportvezető munkáját nagyban megkönnyítik a szeminárium tervezésére és kivitelezésére vonatkozó „modelljavaslatok”: didaktikai, módszertani segédeszközök.

Ismert és kiváló szakemberek írták az egyes pontokat, mint pl. W. Egger, K. Hörmann, H. Rotter. Világosságának, hozzáférhetőségének másik okát pedig abban találhatjuk, hogy szerzői között több világi is szerepel (pl. W. Kirchschräger, a jelenlegi osztrák államelnök fia, a bécsi egyetem teológiai karának docense). Rövid és mégis átfogó képet nyújtanak a kereszténység főbb kérdéseiről, biztos irányt mutatnak.

„Ma közösen hinni” — írják a bevezetőben W. Kirchschräger és H. Krätzl (segédpüspök) — az 1990. esztendő jubileumi kiadványa volt a „Bécsi Teológiai Tanfolyamok” 40. és a „Teológiai Levelező Tagozat” 30 éves fennállása alkalmából. A magyar kiadás szintén jubileumra készült: az Opus Mystici Corporis gazdag és áldásos működésének 25. évfordulóját ünnepli. Egyidőben jelentette meg külön füzetben alapszemináriumként az első blokkot. (Négy pontja: Ma is hiszek; Hiszek Istenben; Hiszek Jézusban, aki a Krisztus; Hiszek az adott Egyházban). — Gratulációnk egyik legszebb kifejezése lehet ennek a remek kiadványnak minél szélesebb körben való felhasználása.

Benkő Antal

V á l o g a t á s P a u l C l a u d e l m ű v e i b ű l. Szerk. Gúthy Andor. Aimé Becker, Gyergyai Albert és Rónay György bevezetőjével. Szent István Társulat, Budapest 1992, 1148 o.

Nagy világirodalmi hiányt pótol a kiadó, amikor Claudel régi folyóiratokban szét-szórta, vagy könyvalakban rég elfogyott drámáit és verseit összegyűjtve, új fordításokkal is megtoldva, ebben az imponzáns kötetben hozzáférhetővé tette a magyar közönségnek. Rónay György „a líra liturgiájáról” beszél Claudellel kapcsolatban. Az irodalomnak kevés alakja egyesítette magában ilyen töretlenül Isten és a világ, Teremtő és teremtmények szenvedélyes szeretetét. Mélyértelmű szimbolizmustól áthatott stílusa, sajátos, hosszú lélegzetű vissorai nem teszik könnyű olvasmánnyá. „Világnézete, amely egészében és részleteiben szigorúan katolikus, az olvasók, az művelt olvasók egy részét távol tartotta tőle a múltban, míg aztán ő és társai, műveik meggyőző erejével, ezeknek az olvasóknak ízlését és ítéletét is nagy részben meghódították” (Gyergyai).

Húsz fordító működött közre a kötet létrejöttében. Első, nagyobbik felét, több mint 800 oldalt Claudel hét drámája tölti be: A Csere, Violaine, A Kezes, az Angyali Ödvözet, A Selyemcipő, Kolumbusz Kristóf könyve és Jeanne d'Arc a Máglyán, utóbbi kétféle fordításban is, mert Jelenits István újrarendítette Raics Istvánnak a Honegger-féle oratóriumhoz írt szövegét. A második rész költeményeiből közöl gazdag válogatást. Itt is előfordul, hogy ugyanazt a verset két, sőt három változatban is kapjuk, ami igen tanulságos és élvezetes. Végül húszegynéhány oldalon prózájából találunk rövid ízelítőt. Sajnálattal nélkülözzük itt a Bibliáról szóló megnyilatkozásait, vagy pl. a viharos éjszakán „zörgető” Istenről szóló csodálatos sorokat. („Ó Uram, sietünk ajtót nyitni Neked, tudjuk, hogy fáj, ha útni kényszerülsz!”) A könyv jegyzetekkel, Claudel-kronológiával és bibliográfiával, valamint a magyar Claudel-fordítások és irodalom áttekintésével végződik; mindez a szerkesztő, Gúthy Andor munkája.

Claudelt a közelmúltban „triumfalizmussal” vádolták. Holott csak optimista — a keresztény ember „drámái optimizmusával” — és széles látókörű. A mai olvasó ugyan csak rászorul, hogy ilyesmivel töltekezzen.

„Amíg még tart a nappal, amíg az éjszaka le nem teríti szárnyát,

Hallom magamban lelketem, mint egy örvendő madárkát.

Magányosan dalol és útrakészen, akár egy ujjongó fecskemadarár!”

(Pünkösdi himnusz)

S. M.